

Kterým větným členem je podtržené slovo?

Rozvíjející větné členy spojte s jejich členem řídicím a určete, jak je vyjádřena závislost.

Lucie zůstala sedět u telefonu se sluchátkem v ruce. Odkud asi přichází taková záře? Po celém údolí rozlila se mlha jako potopa. Děvče ukládalo modré šaty do široké almary. Na moři plují velké lodě se zelenými světly. Cesta vedla na dně pusté rokle. Svahy se pomalu snižovaly do údolí. Až k horám rozprostírala se tato pohádková země. Kamarádi snášeli své raněné spolubojovníky na nosítkách do údolí. Jednoho rána spatřily chodské strážce z vrcholků hor táhnout vojska krále Vladislava do Němec. Umounění uhlíři na ztracených pasekách pálili milíře. Také je tu občas vylekal hejkal. Někdy jim kolo vyjelo z cesty. Zvědaví horníci vlezli stodolou do tajné chodby. Matka přisunula mísu s chlebičky blíž k profesorovi. Otec zamířil ke svému vozu. Všichni se octli v Borovské ulici, pusté a nevlídné. Ze střechy bylo slyšet drápavé krůčky holubů.

Nemůže se tu přece takhle tlouci až do rána! Jel jen po paměti. V těchto místech je silnice rovná jako prut. Lucie jen polkla seškrceným hrdlem. Pokoj už vypadal docela k světu. Kolikrát si později Martin vzpomněl na tento okamžik! Děti v celých houfech pochodovaly úzkou uličkou. Tváře jim planuly svěžím ruměncem. Jak hrdě vždy hraničáři koukají! Děvče jen přecházelo sem a tam. Vozovka byla hladká jako kluziště. Jejich spor zase skončil sliby. Ta mlha leze člověku až do kostí. Ne nadarmo chodili všichni z okolí k jeho matce pro radu. Mlha jako by vesnice od sebe na hony vzdálila. Takové malé rybky měří kolem dvaceti centimetrů. Houby začnou růst ve velkém až v září. Šel dál jen co noha nohu mine. Zkoušku jsem tentokrát udělal jen taktak. Vesnice je už vzdálena jen co by kamenem dohodil. Cesta před ním byla ještě jakž takž viditelná. Instinktivním pohybem přitáhla si Marie příkrývku až k bradě. Náměstí šumí prázdnotou a zpěvem tekoucí vody. Písemku zvládl s odřenýma ušima. Svitavské údolí zářilo ostrými barvami.